

Становище

по конкурса за заемане на академичната длъжност „професор“ в професионално направление 2.2. История и археология (История на късната античност: християнска просопография), обявен в ДВ, бр. 57 от 26 юни 2020 г., за нуждите на ЦСВП „Проф. Иван Дуйчев“, СУ „Св. Климент Охридски“, с единствен кандидат доц. д-р Румен Живков Бояджиев

на проф. д.ф.н. Мирена Христова Славова, Катедра „Класическа филология“, ФКНФ, СУ „Св. Климент Охридски“ (заповед РД-38-331/22.07.2020)

Единственият участник в конкурса, доц. д-р Румен Бояджиев, отговаря на условията за заемане на академичната длъжност „професор“, посочени в чл. 115 на Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в Софийския университет.

Той участва в конкурса с три монографии, една от които представлява неговият хабилитационен труд, и други две, които третират проблематика, свързана с темата на конкурса.

Фокусът на научните интереси на доц. Бояджиев още от докторската му дисертация е насочен към историята на християнството. В научната му продукция, представена за конкурса, очертавам две по-конкретни изследователски полета – специфика на разпространението и същността на ранното християнство в периферията на *Rex Romana* (монографията *Изгубената Africa Sacra*, 491 с.) и християнството и жените (*Св. Йероним и св. Августин. Просопографски портрети и писма до/и за жени* (175 с.) и *От залеза на късната античност към „подстъпите“ на Средновековието. Висши духовници и кореспонденцията им с християнки през V–VI век* (132 с.).

Намирам за най-съществен принос на кандидата, демонстриран във всичките му публикации по конкурса, неговия опит да се вгледа в историята на християнството в определен географски ареал или исторически период не толкова и само като историк, а по-скоро като историк на културата. Тъкмо този

културноантропологичен ангажимент, който на мен като филолог ми импонира много, го кара да се вглежда в съдбата на персонажите в епиграфските паметници, да установява статистически броя на храмовете или да възстановява житейската история на конкретна личност на фона на съществените социални и религиозни промени през Късната античност. И тъкмо заради това научно любопитство към човешката личност във вихъра на големи идеологически размествания той се вглежда както в личностите на големите християнски отци от Късната античност, така и в женските фигури на ревностни християнки в една напълно маскулинно ориентирана епоха.

Тези характеристики на натюрела на учения Бояджиев предопределят и специалния му интерес към ранната християнска просопография, към която неговите трудове правят съществени допълнения и приноси – например само в отпечатаните през настоящата година две монографии, споменати по-горе, кандидатът обговаря персоните на 150 *feminae clarissimae* – адресати на писмата или споменати в писмата и трудовете на висши християнски духовници от 5.–6. век. Тези новоизлезли монографии се отличават със стройна и ясна структура, завидна библиографска обезпеченост и увлекателно перо. Авторът успява умело да съчетае просопографските лемии както с анализ на социокултурния фон на епохата, така и със задълбочен поглед върху стъпките в утвърждаването на християнството.

Оценявам също така и стремежа на доц. Бояджиев при изследване на характеристиките на християнизацията в различни провинции на Римската империя или на спецификата на женското присъствие в лоното на християнската църква да се опира на богат изворов материал – литературно, археологическо, епистоларно и епиграфско наследство, което изисква голям професионализъм и скрупулозна работа.

Обемната монография за християнизацията на Северна Африка концентрира в себе си натрупания професионален капитал на изследователя Бояджиев, който демонстрира тук детайлно познаване на географската, историческата и конфесионалната проблематика в ареала на фона на общите процеси през Късната

античност в Средиземноморието. Монографията го представя като оформен и ценен специалист в този все пак екзотичен за българската наука тематичен кръг.

Цитиранията и публикациите в рецензирани издания доказват това твърдение.

Оценявам преподавателския опит на кандидата и смятам, че неговата квалификация успешно се вписва в образователните програми на Университета. Посочените две електронни книги в списъка на публикациите говорят за ангажираността му с образователния процес и неговото оптимизиране.

Участието на доц. Бояджиев в национални и международни проекти пък го квалифицира като авторитетен учен, включен в големи научни начинания и способен да набавя средства за развитието на родната наука.

В заключение: Заявявам своята положителна оценка за кандидата и предлагам на уважаемото научно жури да избере доц. д-р Румен Бояджиев на академичната длъжност „професор“ по професионално направление 2.2. История и археология (История на късната античност: християнска просопография).

проф. д.ф.н. Мирена Славова

София, 29 октомври, 2020 г.